

BASE!Camp: De ce o facem?

O reflecție cu ocazia Zilei Mondiale a Copilului

Pentru a deveni un adult sănătos și pentru a dezvolta autocontrolul necesar integrării sociale, un copil trebuie să poată experimenta în siguranță independența, competența, spiritul ludic și spontaneitatea. Libertatea de a-și exprima emoțiile, în timp ce este iubit, îngrijit, atins și de încredere.

Nu este niciun secret că tinerii din sistemul public de îngrijire au rareori această oportunitate. Ei provin adesea dintr-un mediu în care nu au fost bine iubiți când erau copii. Pentru o dezvoltare emoțională și neurologică sănătoasă a unui copil, nevoile sale fizice și emoționale de bază (siguranță, îngrijire, acceptare) trebuie să fie luate în considerare și satisfăcute. În unele cazuri, copiii sunt orfani, fără familie. Uneori, părinții lor îi abandonează pentru că nu vor să-i crească. Cu toate acestea, în multe alte cazuri, ei nu pot rămâne cu familiile lor din cauza unei varietăți de circumstanțe.

În ciuda eforturilor și intențiilor lor, părinții care sunt ei înșiși grav dezavantajați - adesea și copiii - nu sunt în măsură să își crească copiii. Atunci când copiii sunt plasați în sistemul de protecție a copilului, fie vor avea un tutore neobosit și dedicat, care face totul pentru ei, fie nu vor avea. Sistemul singur nu poate înlocui prezența sigură și solidară a unei familii iubitoare.

De-a lungul anilor, am auzit tot felul de povești. Unul care este fericit că este lăsat să iasă din familie cu frații săi, că este hrănit corespunzător, că poartă haine curate și că nu este tachinat la școală pentru că miroase. Altul se întoarce pe furiș de fiecare dată când are ocazia, pentru că îi este dor de câinele și de patul ei și, sărăcie sau nu, a fost iubită de mama ei acasă. De fiecare dată când vine poliția să îl ia, îl duce înapoi cu lesa, dar nu mai plânge. Chiar și cel a cărui mamă s-a sinucis după ce mașina de ajutor social a plecat, sau cel care se simte vinovat că totul este din cauza ei, pentru că nu a putut fi un "copil cuminte" în ciuda faptului că s-a străduit atât de mult.

Este sfâșietor să auzi aceste povești, fiecare dintre ele, și toate au un lucru în comun: atunci când copiilor nu li se oferă necesitățile de bază pentru a crește sănătoși, drepturile lor sunt grav încălcate.

Este o concepție greșită comună că noi, ca societate, nu avem nicio responsabilitate în această chestiune, că este problema altcuiva, problema altcuiva, durerea altcuiva și că nu ne privește. Este, de asemenea, o concepție greșită că este treaba statului și că, dacă sistemul nu funcționează bine, nu putem face nimic în această privință. Ba ne afectează, pentru că sunt contemporanii copiilor noștri. Vor trăi, vor munci, vor călători, vor plăti taxe, vor crește copii și vor naviga prin lume împreună. În prezent, sunt 23.000 de copii, așa că soarta lor contează. Dacă vor primi sprijinul care le va permite să ducă o viață "normală", să își finalizeze educația, să își găsească un loc de muncă, să aibă o relație sănătoasă și să devină membri contributivi ai societății.

"Să oprești un comportament indezirabil nu este ușor", am citit în cartea lui Insoo Kim Berg și, oricât de clișeic ar suna, asta așteptăm de la copiii noștri să facă atunci când sunt educați: să oprească comportamentul care ne tulbură lumea.

Filozofia noastră la BASE!Camp este să ne confruntăm în mod conștient cu acest lucru și să presupunem că au motive întemeiate pentru comportamentul lor. Abordarea noastră este de a le oferi spațiu pentru a fi ceea ce sunt. Suntem prezenți pentru ei ca un adult care nu judecă, care crede fiecare cuvânt pe care îl spun și nu le pune la îndoială cuvintele. Un adult care îi acceptă, empatizează și are încredere în ei fără să le spună cum să trăiască. Mai mult sentimental - avem o grijă sporită de acest lucru. Atunci când cineva nu se simte bine, facem tot ce ne stă în putință pentru a ne asigura că se întoarce acasă cu un sentiment de revigorare, chiar dacă este doar puțin. Vrem ca ei să se simtă mai bine în pielea lor. Ca urmare, ei își dau seama că sunt talentați, adorabili și că pot avea o părere pozitivă despre ei înșiși. În ciuda faptului că este o perioadă scurtă - doar o săptămână din an - înseamnă foarte mult: ceva de care să ne amintim atunci când se adună norii, ceva pentru a ne reîncărca și ceva pe care să îl așteptăm cu nerăbdare.

În plus, suntem puternic motivați să îi ajutăm pe colegii defavorizați ai copiilor noștri să aibă acces la acele privilegii pe care alții le dobândesc crescând într-o familie: sentimentul de apartenență, de conexiune și de siguranță care decurge din aceasta - alături, desigur, de multe alte lucruri pe care o familie le poate oferi. Acesta este motivul pentru care am lansat BASE!Camp.

Tabăra este special concepută pentru a sprijini recreerea și împlinirea terapeutică a copiilor și tinerilor care cresc în sistemul de îngrijire de stat. Aceasta se realizează prin experiențe pozitive și prin dezvoltarea cooperării bazate pe educație experiențială. Ne asumăm responsabilitatea în acest fel. Dar dumneavoastră ce părere aveți?

Krisztina Gyöngyösi